

Szlovák oktatási intézmények 75 éves évfordulója

Hazánkban 1949 szeptemberében hat településen indult szlovák tanítási nyelvű iskola: **Tótkomlóson, Békéscsabán, Szarvason, Nagybánhegyesen, Sátoraljaújhelyen és Budapesten.** Az intézmények egy kivételével ma is működnek, négy közülük a 2024/25-ös tanévben ünnepelte fennállásának 75. évfordulóját. Osztálytalálkozók és műsorok szervezésével, évkönyvkiadással emlékeztek az elmúlt évtizedekre, és idézték meg a múltat, mutatták be a jelenet.

Szlovák Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium,
Békéscsaba

Az intézmény a 2024/25-ös tanév őszére szervezte meg a hetvenöt éves évforduló megünneplését. A kulturális műsorral és fotókiállítással egybekötött gálaeseményre október 19-én került sor. Az intézmény jelenlegi tanulói és munkatársai az egésznapos programra mintegy négyszáz résztvevőt vártak, ám ennél is több visszatérő diák, tanár és vendég érkezett. Idősek és fiatalok, a különböző évfolyamokba járó volt diákok örültek egymásnak az osztálytalálkozókön. A vendégeket az óvodások és diákok kulturális műsorával vezették be az iskola életébe. A verses, dalos és zenés előadások a szlovák kultúra, valamint az intézmény mindennapjainak egy-egy szeletét tárták a megjelentek elé. Az ünnepi műsorban a szlovákság több hazai és nemzetközi képviselője is beszédet mondott. A hazai intézmények és szervezetek vezetői mellett szerbiai és horvát vendégek is tiszteletüket és jókívánságaikat fejezték ki az intézmény vezetése és közössége felé. Az eseményen köszöntőt mondott Dagmar Repčėková, a Határon Túli Szlovákok Hivatalának elnöke.

Pecsenya Edit intézményvezető elmondta, a szlovák gimnázium 1949. szeptember elsején nyitotta meg kapuit. Megalapítása hatalmas jelentőségű volt a magyarországi szlovákok számára: abban az időszakban a szlovákság egyetlen gimnáziuma volt idehaza. Felidézte az iskola történetének több fontos, meghatározó és nem könnyű pillanatát is. Hozzátette, az is kisebb csodával ér fel, hogy hetvenöt éve folyamatosan működik. „Egy nemzetiségi intézmény fenntartása, működtetése az alkalmazkodásról és az állandó küzdelemről szól. Így volt ez régen is, és így van ez ma is. Küzdelem a szlovák nyelv és kultúra megtartásáért, alkalmazkodás a társadalomban végbement változásokhoz, az oktatás tartalmi és szerkezeti módosulásához, a globalizációhoz, a családok változó igényeihez. Iskolánk emlékeket és értékeket őriz, teremt. A város szlovák újratelepítőinek emlékét őrizzük. Az általános iskolába és különösen a gimnáziumba nemcsak a városból, hanem a környező tanyavilágból, valamint a megye szlovákok lakta településeiről érkeztek tanulók. 2005-től az intézmény fenntartója az Országos Szlovák Önkormányzat. A fenntartóváltás új távlatokat nyitott számunkra, és elkezdődhetett az intézmény rekonstrukciója. Két évtized alatt sikerült a teljes felújítás a villamoshálózattól a fűtési rendszeren keresztül az épületszigetelésig. A tantermek új, korszerű berendezést, bútortartot kaptak, a digitális technológiák mindenütt jelen vannak. Ma modern oktatási intézménynek számítunk, amely az angol nyelv, az informatika világa mellett szlovák nyelven is tanítja a diákjait. A nemzetiségi oktatásban azonban nem elég a kifogástalan nyelvtudás, ennél sokkal többre, elkötelezettségre és szívre is szükség van.”

Bálint József, Békéscsaba alpolgármestere beszédében hangsúlyozta, hogy a város vezetése és lakosai méltán lehetnek büszkék az intézményre, Magyarország legrégebbi és legelismertebb szlovák iskolájára.

Papp Gábor felvételei

„Ez az iskola értéket őriz, pedagógusai révén értékeket, hagyományokat ad át. Nagyon fontosnak tartom, hogy a gyermekeink, a felnövekvő nemzedék, akár ennek az intézménynek a falai között is nevelkednek, megtanulják a szlovák nyelvet, megismerik a szlovák kultúrát és a szlovák hagyományokat, amelyek később végigkísérik egész életüket. Az évforduló nemcsak az intézmény múltjára és elért eredményeire emlékeztet, hanem a jövőbe vetett bizalmat is erősíti” – mondta az alpolgármester, és – ezzel is kifejezve a településvezetés nagyrabecsülését az iskola iránt – átadta az intézménynek a város elismerő oklevelét.

Hollerné Racskó Erzsébet, az Országos Szlovák Önkormányzat elnöke az intézmény fenntartója képviselőjében, de egykori diákként is meghívottja volt az eseménynek. „Rendkívül szerencsésnek tartom, hogy gimnáziumi éveimben ebbe az intézménybe járhattam, és falusi lányként a kollégium négy évre a második otthonom lett. Innen vezetett az utam *Pozsonyba*, egyetemi tanulmányaim helyszínére. A sors azt is lehetővé tette, hogy az Országos Szlovák Önkormányzat elnökeként – amely 2005 óta az intézmény fenntartója – rendszeresen visszatérjek alma materembe” – fogalmazta meg gondolatait. Utalva az igazgatónő szavaira elmondta, az elmúlt hetvenöt év mindig tele volt küzdelemmel a túlélésért, és nem csak az iskola, hanem az egész magyarországi szlovákság túléléséért. „Alkalmazkodni kellett a háború utáni viszonyokhoz, a lakosságcsere után kialakult új helyzethez, az egypárti rendszer politikájához, a szocialista rendszer összeomlása utáni politikai, gazdasági, társadalmi változásokhoz, a folyamatos oktatási reformokhoz, a globalizálódó világhoz, a koronavírus-járványhoz, a szülők és a társadalom elvárásaihoz” – tette hozzá, majd kiemelte: az iskola az évtizedek alatt a szlovákság egyik szigetévé vált. Mint mondta, mindez igazgatóinak, tanáraiknak és dolgozóinak hősiességéről és elhivatottságáról is tanúskodik, akik életük jelentős részét ennek az iskolának szentelték, fiatal nemzedékek tanításának, nevelésének, családi, barátságos légkörben, ami az iskolát mindig is jellemezte és jellemzi.”

A vendégeket az ünnepség után fotókiállítás várta a tornateremben, ahol az elmúlt hetvenöt év legszebb pillanatait megörökítő fényképeket állították ki, majd Hornokné Uhrin Erzsébet, az intézmény volt igazgatója mutatta be a *75 év* című jubileumi kiadványt. Az eseményen résztvevők átélhették, hogy „a kicsiket és a nagyokat” a szlovák nyelv és kultúra szeretete köti össze. Az alkalom méltó módon állított emléket a megalakulástól folyamatosan végzett értékteremtő és értékmegőrző munkának.

Szlovák Általános Iskola, Óvoda és Kollégium, Szarvas

Több hónapos tervezés, szervezés, egyeztetés, megbeszélés után került sor tavasszal a szarvasi szlovák iskola jubileumi ünnepségére. Alkalmához illő díszbe öltöztették a jó öreg alma matert, Szarvas főutcájának, a Szabadság utcának méltán híres impozáns épületét, ami az elmúlt évek alatt teljesen megújult, sok-sok változáson és fejlődésen ment keresztül. Nem változott azonban az évtizedek alatt az intézmény mindenkori vezetőinek és dolgozóinak eltökéltsége, hogy a Szarvasra települt, itt élő szlovákság anyanyelvét, hagyományait megőrizték és átörökölték.

2025. március 8-án minden egykori „szlovákos diák” úgy érezte, hogy itt a helye, vissza kell térnie szeretett iskolájába, találkoznia kell volt osztálytársaival, egykori pedagógusaival. Néhányan közülük azt is elvállalták, hogy az évforduló alkalmából összeállított ünnepi gálaműsorban szerepelnek. A műsort Hollerné Racskó Erzsébet, az Országos Szlovák Önkormányzat elnöke nyitotta meg. Beszédében megemlítette, hogy a szarvasi Szlovák Általános Iskola és Óvoda sikerének kulcsa: „az a hármas egység, ami a pedagógusok, a szülők s a gyermekek kölcsönös és folyamatos együttműködésén alapszik. Valamint az az innovatív gondolkodás és tetterekészség, ami az intézmény minden dolgozójára jellemző.”

Pavle Kunovac felvételei

Wéberné Hanzó Teréz, az intézmény igazgatónője ünnepi beszédében áttekintette az oktató-nevelőmunkában történt változásokat, újításokat, a 6-8. osztályos diákok hármass csoportbontásban történő tanítását az idegennyelvek, a matematika, a történelem és a készségtárgyak területén. Hangsúlyozta, hogy fontosnak tartja a gyerekek szabadidejének hasznos eltöltését is, ezért a diákok az intézményen belül tizenhat féle szakkör közül választhatnak. Elmondta továbbá, hogy az elért eredményekhez vezető út soha nem volt könnyű. Szükség volt a nyugállományba vonult vezetők tapasztalataira, az egymást segítő, összetartó pedagógusokra, munkaközösségekre, a támogató és őszinte szülőkre, valamint a fenntartó szlovák önkormányzat iránymutatásaira.

Wéberné Hanzó Teréz beszéde után *Hodálik Pál*, Szarvas város polgármestere köszöntötte a megjelent vendégeket, majd külön köszönetet mondott a szlovák iskola nyugállományba vonult pedagógusainak.

Az ünnepi gála valamennyi műsorszámra tükrözte azt a sokszínűséget, ami az intézményben folyó oktató-nevelőmunkát jellemzi. Az is erről a sokszínűségről árulkodik, hogy tizenhat olyan fiatal kolléga dolgozik pedagógusként, óvónőként, pedagógiai asszisztensként vagy dajkaként az intézményben, akik egykor a szlovák iskola diákjai voltak. A gálaműsoron lehetőséget kaptak arra, hogy néhány mondatban beszéljenek önmagukról, eddigi pályafutásukról, majd ők konferálhatták fel az egymást követő műsorszámokat. Öröm és meghatottság érzése töltött el mindenkit, amikor a színpadon a jelenlegi iskolások és óvodások együtt léptek fel az egykori szlovák diákokkal, akik most középiskolások, egyetemisták vagy már dolgozó felnőttek. Ilyen volt az a fergeteges, látványos, vidám néptáncprodukció is, amit *Bakró Erzsébet* és *Szabó Róbert* vezetésével most mutattak be először. *Bakró Erzsébet* évek óta az óvodások néptáncoktatója és a *Tessedik Táncgyűttes* művészeti vezetője. Feledhetetlen emlék marad a *Zima-család* fűvös hangszereken előadott rövid koncertje is. *Dr. Zima János* a hétköznapi állatorvosként dolgozik, a rendezvényen három felnőtt gyermekével lépett fel. Mindhárman a szlovák iskola legkiválóbb, legszorgalmasabb tanulói közé tartoztak. Örömenét játszott *Ivancsó József*, a *Chován Kálmán Alapfokú Művészeti Iskola* harmonikatanára és tanítványa, *Földvári-Nagy Amira*, aki a harmonikázás mellett szarvasi szlovák népdalok éneklésével is bemutatkozott. Az iskolai *Jelenček énekkar* tagjai szlovák népdalokat énekeltek szlovákiai vendégtanárokkal, *Ivancsó József* harmonikakíséretével. Az iskolai szlovák drámaszakkör

diákjai Arany János: *A fülemile* című művét adták elő, majd zenés, táncos produkciók következtek. A gálaműsort a tanárokból és diákokból álló, vegyes korcsoportú kórus közösen előadott dala zárta. A program osztálytalálkozókkal folytatódott.

Szlovák Tanítási Nyelvű Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium, Budapest

Lampert Csaba felvétele

Fotókiállítás fogadta április 5-én a Lomb utcai épület aulájában a szlovák iskolaközpontba lépő egykori és jelenlegi diákokat, tanárokat és vendégeket, akik a több évtizedes s kevésbé régi felvételeken kereshették magukat, osztálytársaikat, ismerőseiket. A számos programot kínáló ünnepség a fotókiállítás megnyitójával kezdődött. *Szabó Mónika*, az intézmény igazgatója a vendégek üdvözlése után örömet fejezte ki, hogy olyan sokan részt vettek a kiállítás és az ünnepség szervezésében, hiszen ez találkozások teréül is szolgál. Az iskola hatvanadik évfordulója alkalmából megjelent évkönyv folytatásaként készült el a hetvenötödik évfordulós kiadvány az elmúlt tizenöt esztendő eseményeiről. Az emlékkönyvet a szerkesztő, dr. Anita *Holá* vendégtanárnő mutatta be. A borítón az intézmény jelenlegi óvodásai, általános iskolás diákjai, gimnazistái és tanárai szerepelnek. Egy-egy fejezetet szenteltek az iskola történetében és jelenében valamilyen szempontból kiemelt szakasznak, projektnek, művészeti társulatoknak, fontos személyiségnek, mint például a 2024 őszén Tessedik Sámuel-díjjal kitüntetett szlovák nyelvtanárnőnek, *Zatykó Margit*nak, a *Lipa Szlovák Folklóregyesület*nek és a *Junior Vertigo színhátszó kör*nek. A könyv összefoglalja a *Ludové noviny* azon cikkeit, amelyek az intézmény életéről tájékoztattak.

A program a Láng Művelődési Központban ünnepi beszédekkel és műsorral folytatódott. A vendégek között köszöntötte az igazgatónő Magyarország és a Szlovák Köztársaság állami képviselőit, a szlovák közösség vezető személyiségeit, valamint korábbi és jelenlegi tanárokat, diákokat és szüleiket.

Pavol Hamžík, a Szlovák Köztársaság magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövete köszönetét fejezte ki a tanári karnak az intézmény szlovák jellegének évtizedeken át tartó megőrzéséért, valamint a magyar kormánynak a támogatásért, amely biztosította az iskola működését. Egyúttal kijelentette, hogy a Szlovák Köztársaság és annak magyarországi nagykövetsége továbbra is támogatni fogja az intézményt. Kiemelte a magyarországi szlovákokkal ápoló gyümölcsöző munkakapcsolatot és baráti viszonyt, örömet fejezte ki, hogy az Országos Szlovák Önkormányzatnak sikerült előrelépést tenni a Rákóczi úti egykori evangélikus templom újjáépítésének ügyében, és így ott valódi központ jöhet létre minden magyarországi szlovák számára.

Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára beszédében hangsúlyozta: a legfiatalabb generáció jelenléte az ünnepségeken annak bizonyítéka, hogy az iskolának és a szlovák nemzetiségnek van és lesz jövője. - „Óriási dolog volt egy ilyen intézményt létrehozni a második világháború után – amiért hálásak lehetünk az akkori generációnak –, éppen a kommunizmus legnehezebb időszakában, amikor a lakosságcsere következtében drasztikusan csökkent a szlovákok száma... Az elmúlt tíz-tizenöt évben hatalmas munkát végeztünk az intézmény vezetőivel, a fenntartó országos önkormányzattal, a szlovák közösség döntéshozóival... Az elmúlt időszakban a budapesti iskola 630 millió forintot kapott rekonstrukciós munkálatokra, a befejezéshez közeledő sportpálya építését 70 millió forinttal támogattuk, és az energetikai korszerűsítés is folytatódik. Olyan időszakban vagyunk, amikor a magyarországi szlovák oktatás történetének jelentős éveire emlékezünk. Miután

megünnepeltük a szlovák iskolák alapításának 75. évfordulóját Tótkomlóson, Békéscsabán és Szarvason, ma Budapesten találkoztunk, hogy együtt ünnepeljük ennek az iskolának a jubileumát.”

Paulik Antal, az Országgyűlés szlovák nemzetiségi szószólója köszöntőjében személyes kötődései megemlégtetését követően a budapesti szlovák iskolaközpont jelentőségét méltatta. „Bár én a békéscsabai szlovák gimnáziumban végeztem, a lányom nyolc évig járt ide, a feleségem itt dolgozik, és sok barátom is ebben az iskolában kötött ki. Ennek az iskolának egyik legnagyobb érdeme, hogy az itt végzetek közül sokan a magyarországi szlovák nemzetiség elismert személyiségeivé, tanárokká, közösségünk vezetőivé, művészekké, nemzeti intézményeink munkatársaivá váltak, továbbfejlesztik azt, amit ebben az iskolában elsajátítottak... A hetvenöt év sikerei megerősítenek minket a folytatásban. Nyelvünk, kultúránk, közösségünk megőrzése nemcsak a múlt generációinak kötelessége volt, hanem a kortársaknak is folytatniuk kell ezt a folyamatot. Másik nagy érdeme ennek az intézménynek abban rejlik, hogy az általános iskola mellett Budapesten tanárképző intézetet is létrehozta, amely fennállása alatt felkészítette tanáraink első nemzedékét. A későbbi gimnáziumból szlovák értelmiségiek generációi kerültek ki, akik meghatározó szerepet játszottak és játszanak ma is a szlovák nemzet kulturális, társadalmi és politikai életében Magyarországon. A 2014/2015-ös tanév óta az Országos Szlovák Önkormányzat felelős a működési feltételek biztosításáért. Az iskola üzemeltetőjének, vezetőségének és tanárainak közös erőfeszítései eredményeként létrejött egy harmadik csoport az óvodában, és elindult a nulladik, nyelvi előkészítő évfolyam a gimnáziumban. 2018 szeptembere óta az intézmény területén működik a szlovák nemzetiségi egyetemistáknak otthont adó Budapesti Szlovák Szakkollégium is, amely az első ilyen jellegű intézmény volt.”

Király Katalin, az Országos Szlovák Önkormányzat alelnöke személyes emlékeit elevenítette fel. „Hálámat fejezem ki alma materem, a Mező Imre úti egykori *Komensky Ámos János Szlovák Tanítási Nyelvű Gimnázium* tanárainak és nevelőinek, akik – bár szerény körülmények között – igyekeztek úgy gondoskodni rólunk, mintha a sajátjaik lennénk. Mit adott nekünk ez az iskola? Tizenkét év alatt folyamatosan felkészített minket az életre, annak minden bánatával és örömeivel együtt. Egy nagy család tagjaként éltünk.”

A beszédek után következő gálaműsorban minden korosztály fellépett, az óvodásoktól a középiskolásokig, valamint tanárok, sőt korábbi évfolyamok végzősei is tánccal, verssel, zenével, énekkel lepték meg a közönséget, majd a Junior Vertigo ifjúsági színjátszó csoport a *Térbe zárva* című színdarabot mutatta be. Az ünnepség végén évfolyamtalálkozókat tartottak. Az itt végzetek örömmel találkoztak nemcsak osztálytársaikkal, hanem azokkal is, akikkel egykor együtt nőttek fel, legyen szó akár a nyolcadik kerületi Mező Imre úti, akár a tizenharmadik kerületi Lomb utcai épületről.

Magyar–Szlovák Két Tanítási Nyelvű Nemzetiségi Általános Iskola és Kollégium, Sátoraljaújhely

Az iskola tanulói, szakkörei és a partnerintézmények képviselői nagyszabású, kétórás gálaműsorral köszöntötték a hetvenöt éve alapított sátoraljaújhelyi oktatási-nevelési intézményt. A műsorban az iskola valamennyi tanulója, mintegy százhetven diák vett részt, bemutatva az intézmény teljes működését. Mindazt, amit a mindennapi iskolai életben folyamatosan tanultak: szlovák énekeket, néptáncot, társas táncokat, de volt tornabemutató is, felléptek az iskola citerásai, énekkara és színjátszó csoportja. Az egyes osztályok saját produkcióval is bemutakoztak, így a megemlékezés egyúttal közösségkövacsoló is volt.

Körtvélyesi Ivett és Lampert Csaba felvételei

A rendezvénynek a *Kossuth Lajos Művelődési Központ Latabár Színháza* adott méltó helyszínt. A háromszázötven fős vendégsereg jó részét a szülők tették ki. Jelenlétével megtisztelte az eseményt *Richard Kmet*, a Szlovák Köztársaság főkonzulja, *Paulik Antal* szlovák nemzetiségi szószóló, *Hollerné Racskó Erzsébet*, az Országos Szlovák Önkormányzat (OSZÖ) elnöke, *Nyiri Péter*, Sátoraljaújhely város alpolgármestere, valamint a határon inneni és túli partnerintézmények képviselői, a Hegyköz térséghez tartozó községek helyi önkormányzatai, a város más nevelési-oktatási intézményei, az egyház és a rendőrkapitányság képviselői is.

Az ünnepség első részében köszöntő beszédek hangzottak el. Az *Országos Szlovák Önkormányzat* – fejtette ki beszédében *Hollerné Racskó Erzsébet* – büszke az állami nemzetiségi oktatás múltjára, melyben kiemelt szerepe van az újhelyi iskolának is. Az intézmény 2007-től működik az OSZÖ fenntartásában, amely biztos hátteret nyújt számára a nemzetiségi autonómia, a nevelő-oktató munkába épített kulturális tevékenységek terén. Fontos – tette hozzá –, hogy ez alatt a hetvenöt év alatt az egyre színesebb és folyamatosan változó oktatási rendszerben ezek az iskolák megtalálták a maguk szerepét, megállják a helyüket, színesítik a kínálatot, amikor a szülők iskolát keresnek a gyerekeiknek. Az állami, alapítványi, egyházi iskolák mellett a nemzetiségi oktatási intézmények valami egyedit kínálnak, amit mások nem.

Paulik Antal arra emlékeztette a jelenlévőket, hogy mit jelentett az alapítástól eltelt időszak az oktatási intézmény történetében. Egy iskola életében nem jelent olyan hosszú időt a hetvenöt év, mint egy ember életében, de akik az első években itt voltak tanárok, jórészt már nem élnek és az első végzősök is idősek már. Északkelet-Magyarországon ez az iskola az egyik utolsó intézményi bástyánk, amely összefogja a város körüli szlovák falvakat, onnan gyűjti be a gyerekeket a szlovák tanításba. Jó alapot képez arra – jelentette ki –, hogy az itt végzett diákok később ide jöjjenek vissza tanítani, vagy más intézményekben jelenjen meg általuk a szlovákság.

Az intézménynek otthont adó város büszke erre a színfoltra – mondta *Nyiri Péter* alpolgármester. Beleszerveült a város szövetébe, nemcsak oktatási rendszerébe, hanem a kulturális életébe is. Azzal, hogy itt van egy ilyen iskola, a szlovák-magyar hagyományokat, kapcsolatokat is ápolják. A városban több általános iskola is van, tehát színes az oktatási kínálat. Ez az iskola jó választás azoknak, akik érdeklődnek a szlovák kultúra iránt, vagy szlovák gyökereik vannak.

Az üdvözlő beszédek után minden nevelési terület bemutatta az oktató-nevelő munka egy-egy szegletét, minden tanuló aktív részvételével zajlott a műsor. A magyar és szlovák himnusz elhangzása után a hangszeres zenét tanulók kamarazenekara adott elő szlovák és magyar népdalcsokrot. Ezt követte az első és második osztályosok gyermeknéptánc előadása egy Szlovákiából, *Liptó* régióból érkezett – az iskolával jó kapcsolatot fenntartó – zenekar kíséretével. Ezzel a néptáncbemutatóval képviselik majd az iskolát a másodikosok július 5-én *Bükkszentkereszten* a Szlovákok napján. Ezután társastánc, esernyőtánc, hip-hop következett. Végül egy vidám, szlovák nyelvű színdarabot adtak elő a gyerekek zenei kísérettel, énekkel, sok mozgással. A sátoraljaújhelyi iskolai színjátszók a most is előadott *Bölcs Matyi és a bolondok* című darabjukkal korábban már nagy sikert arattak a sarvasi *Gyermek a gyermekekért* színjátszó csoportok találkozóján is. A tornabemutató elemei a diákok ügyessége és összeszedettsége mellett a testnevelő tanárok munkáját is dicsérték. A záróképre valamennyi diák felvonult a színpadra, majd a tanárokat, közönséget is bevonva énekelték a *Buborékok – Bublincácsi* záródalt. Ezzel köszönték meg *Kötelesová* Dagmar vendégtanár munkáját.

Volt tanítványaink ma már szülőként vannak jelen intézményünk életében. Ők is megerősítik, hogy ez alatt az idő alatt olyan nevelő-oktató munkát végeztünk, amely méltó a folytatásra. Az ünnepelés kis megálló, de nem jelent megállást, erőt ad a folytatáshoz. Már nyugdíjas, korábbi tanáraink is örömmel látták a megújulást, tizennyolc tagú tantestületünk fiatal tagjait – hangsúlyozta Kuczik Júlia iskolaiagazgató.

Lampert Csaba felvételei

További sikeres munkát kívánunk a jubiláló szlovák nemzetiségű oktatási intézményeknek!